

A LOSGA PRIVATIZA, DESREGULA, FRAGMENTA E PRECARIZA O SISTEMA SANITARIO PÚBLICO

MÁIS PRIVADA

A LOSGA establece unha serie de mecanismos para ampliar a presenza do sector privado na rede asistencial pública, de maneira que o crecemento futuro do sistema sanitario iría a parar na súa maior parte a mans de intereses privados, co evidente perigo de descapitalización paulatina dos centros públicos. Eses mecanismos son, principalmente, os seguintes:

- Crea a Rede Galega de Atención Sanitaria de Utilización Pública, composta en igualdade de condicións polos centros públicos e os centros privados contratados
- Habilita á Xunta e á Consellería para decidir a participación en capital de entidades privadas ou a constitución de empresas de capital mixto
- Otorga aos Servizos de Prevención propios das Empresas a condición de Centro de Saúde respecto da plantilla da mesma
- Rebaixa as esixencias da Lei Xeral de Sanidade para a concertación con centros privados
- Permite a cesión da utilización de recursos públicos ás entidades privadas concertadas

MENOS LEGALIDADE

A LOSGA é unha norma que non orienta nin explica cómo vai ser o sistema sanitario público de Galicia no futuro, nin cómo se vai organizar, nin cómo quere traballar. En lugar de deixar establecidos os principios básicos de ordenación e funcionamento, limitase a eliminar os aspectos máis progresistas da Lei Xeral de Sanidade e a deixar establecido que calquera fórmula, calquera, poderá utilizarse para organizar o sistema sanitario público e para xestionar os seus recursos, substituindo a obriga de regulación legal destas materias por unha habilitación xenérica para ir regulando despois por decreto según interese en cada momento. Máis que facer unha Lei, a Consellería anuncia con este anteproxecto un rosario de Decretazos. Por exemplo:

- Derroga a organización territorial sanitaria, anulando o Mapa Sanitario que será substituído por circulares internas da Consellería
- O denominado contrato de servizos sanitarios vulnera de plano a normativa sobre contratos administrativos e concertos
- As competencias e as funcións da Consellería e as dos Sergas poderán exercerse por eles mesmos ou ben a través de entidades interpostas mediante contratos de calquera tipoloxía e modalidade
- Non regula a organización básica dos centros sanitarios. Non regula o modelo para as urxencias extrahospitalarias

MÁIS FRAGMENTACIÓN

Coa presenza de máis intereses privados, de máis fundacións e empresas públicas ou mixtas, de novas posibilidades de subcontratar a planificación e a xestión dos centros propios, ou de devolver competencias ás administracións locais, o sistema sanitario público de Galicia camiñaría coa LOSGA cara á súa fragmentación e descomposición en mil pezas con intereses e condicións diverxentes.

- Habilita a posibilidade de desviar fondos do orzamento sanitario para xestionar centros sanitarios en terceiros países
- Consolida a separación entre centros do Sergas e centros de Fundacións e Empresas públicas
- Invita á integración na rede pública, sanitaria e sociosanitaria, de novas iniciativas de capital privado ou mixto
- Abre a fórmula da constitución de cooperativas de profesionais para a xestión de centros
- Recolle a capacidade de devolución de competencias de xestión de recursos sanitarios ás administracións locais

MENOS DEREITOS

Tanto dende un punto de vista interno como externo, a LOSGA incorpora importantes recortes nos dereitos de participación do persoal e da cidadanía no control da xestión do sistema sanitario, e dende o punto de vista asistencial condiciona gravemente a posibilidade de incorporar novas prestacións ao sistema público ou introduce directamente a obriga de soportar o copago desas novas prestacións.

- Vacía de contido as funcións e competencias dos consellos de participación cidadá
- Establece o copago na asistencia sociosanitaria de longa estancia
- Flexibiliza e precariza as condicións de traballo do persoal
- A figura do Vedor do Paciente non ten presunción de independencia ao ser designado polo Conselleiro e non polo Parlamento

**CONTRA A PRIVATIZACIÓN E A FRAGMENTACIÓN DO SISTEMA SANITARIO PÚBLICO
EN DEFENSA DA EQUIDADE NO DEREITO Á PROTECCIÓN DA SAÚDE**

A LOSGA FLEXIBILIZA, RECORTA DEREITOS E AUMENTA A DISCRECIONALIDADE NA XESTIÓN DE PERSOAL DOS CENTROS SANITARIOS PÚBLICOS

MÁIS FLEXIBILIDADE

A LOSGA introduce mecanismos concretos para lograr un sustancial grado de flexibilización nas condicións de traballo e no manexo das plantillas, para conseguir máis facilidades para impor medidas de mobilidade tanto xeográfica como funcional. Os máis destacados son:

- Os nomeamentos serán de área e non de centro, o que afectará tanto aos futuros como aos actuais
- Extende a capacidade de impoñer a mobilidade forzosa de posto, centro ou localidade dentro da área sanitaria sen criterios nin garantías
- Introduce a polivalencia de funcións en cada categoría, derogando unilateralmente a actual definición de funcións dos estatutos

MENOS DEREITOS

A LOSGA tamén contempla disposicións para sobrepasar os límites e garantías que a regulación actual dispón para o exercicio de determinados dereitos laborais do persoal. A filosofía segue a ser a imposición de cambios alí onde non son capaces de convencer:

- Anuncia unha nova regulación para o reingreso provisional dende a excedencia sen determinar os criterios pero pretendendo xa con elo anular a normativa actual
- Extendendo a imposición da mobilidade forzosa entre centros do Sergas, regula tamén a mobilidade forzosa e o prestamismo laboral entre as Fundacións e o Sergas, legalizando a adscripción forzosa temporal de Sergas a Fundacións e viceversa
- Para o persoal de cupo (APD e Zona) habilita a posibilidade de impoñer un novo réxime de xornada, independentemente de exerceren ou non a opción voluntaria de integrarse no novo modelo. O persoal de APD, ademais, perde definitivamente os dereitos sobre a dobre cotización

MÁIS DISCRECIONALIDADE

Como non podía ser menos, a LOSGA avanza no terreo das medidas que favorecen a discrecionalidade na xestión dos centros, das plantillas e do persoal. Xunto coa flexibilidade extrema que se acadaría coa mobilidade forzosa, os outros elementos que apoian esa política de mans libres son a capacidade de designar xefaturas e cargos e a forma de manexar as plazas e a súa ocupación, que quedarían así:

- Sen que a lei estableza criterios, nin requisitos nin condicións básicas ou mínimas de ningún tipo, remite a un reglamento a definición dos procedementos para tales designacións, especialmente non caso da libre designación
- Crea a figura do Cadro Presupostario de Persoal como o instrumento para definir as plantillas, co que pretende santificar tres condicións: que o persoal funcionario non esté nunca máis nunha RPT, que as plazas non necesiten estar identificadas individualmente, e que o persoal contratado poda ter dereitos diferentes dos do persoal “de cadro”

MENOS NEGOCIACIÓN

As notas características no tratamento de todos os temas que afectan ao persoal é a imposición e a unilateralidade, é dicir, a total ausencia de negociación. Ademais dos aspectos que xa antes comentamos, completan o círculo desta política antisindical os seguintes:

- Anuncia o establecemento dun novo sistema retributivo, do cal o único que se avanza é que terá un importante componente variable
- Anuncia a aprobación dun estatuto de persoal por decreto, obviando a esixencia constitucional dunha lei para regular esta materia
- Habilita para a aprobación por decreto da creación, modificación ou supresión de categorías
- Cae na demagogia de anunciar o establecemento dunha carreira profesional, sen establecer pautas mínimas nin vinculala á imprescindible negociación
- Anuncia a regulación de procedementos para homologar réximes xurídicos de persoal, sen referencia algunha ao carácter voluntario e negociado de tales integracións

CONTRA A FLEXIBILIZACIÓN IMPOSTA E A PERDA DE DEREITOS LABORAIS EN DEFENSA DA NEGOCIACIÓN DAS CONDICIÓNS DE TRABALLO